

характер. Окрім того у правозастосовчій діяльності суб'єктів боротьби з корупцією трапляються помилки. Найбільш поширені з них - це складання протоколу неуповноваженою на те посадовою особою або нехтування необхідністю здійснити своєчасне, всебічне, повне й об'єктивне дослідження всіх обставин, передбачених ст. 247 (обставини, що виключають провадження в справі про адміністративне правопорушення) та ст. 280 (обставини, що підлягають з'ясуванню при розгляді справи про адміністративне правопорушення) КУпАП. До того ж часто зустрічається недостатнє з'ясування мотиву і характеру вчиненого діяння, повноважень особи, яка його вчинила, наявності причинного зв'язку між діянням і виконанням останньою завдань і функцій держави, а у випадках, передбачених п. «а» ч. 1 ст. 5 і пунктами «а», «б» ч. 3 ст. 5 Закону, - мети правопорушення. Аналіз причин зазначених помилок засвідчує, що ефективність протидії адміністративним корупційним деліктам здебільшого залежить від адекватності їх кваліфікації, яка є важливим етапом застосування відповідних норм антикорупційного законодавства[2,с 446].

Посадові і службові особи органів державної влади, посадові особи місцевого самоврядування, юридичних осіб, їх структурних підрозділів у разі виявлення корупційного правопорушення чи одержання інформації про вчинення такого правопорушення працівниками відповідних органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб, їх структурних підрозділів зобов'язані у межах своїх повноважень ужити заходів щодо припинення такого правопорушення та негайно письмово повідомити про його вчинення спеціально уповноважений суб'єкт у сфері протидії корупції.

Особи, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, перебувають під захистом держави[3,с. 112].

Список використаної літератури:

1. Колпаков В. К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право) : навч. посібник / В. К. Колпаков. - К. : Юрінком Інтер, 2008. - 256 с.

2. Адміністративне деліктне законодавство : Зарубіжний досвід та пропозиції реформування в Україні / авт.-упоряд. О. А. Банчук. - К. : Книги для бізнесу, 2007. - 912 с.

3. Коваль Л.В. Адміністративне право України. [Курс лекцій] (Загальна частина) / Л.В. Коваль. - К.: Основи, 1994. - 154 с.

Реформування судової системи України

Мосієнко Д.В. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**

Суди в Україні утворюють судову систему, для якої, як і для кожної системи, характерні певні зв'язки і відносини між окремими її елементами (судами), а також притаманні такі властивості як ієрархічність, багаторівневність, структурованість. Судова система України, уособлюючи організаційний аспект судової влади — однієї з гілок державної влади, — віддзеркалює особливості організації цієї влади у нашій державі, відповідає рівню соціально-економічного розвитку, пануючим у суспільстві поглядам на місце суду в системі механізмів державної влади, накопиченому досвіду і певним традиціям. Відмітна риса судової системи України полягає в тому, що вона є системою унітарної держави, котра, на відміну від федеративних держав, де існує система як федеральних судів, так і судів окремих суб'єктів федерації (штатів, земель, областей і країв), має єдину судову систему, яка не передбачає поділ предмета юрисдикції між судами за ознакою приналежності до різних внутрішньодержавних утворень.

Другою відмінністю судової системи України є існування двох гілок судової системи: Конституційного Суду і судів загальної юрисдикції

На сьогоднішній день гостро постало питання про здійснення судової реформи. Справедливість, доброчесність і незалежність мають стати ключовими цінностями для оновленого суддівського корпусу. Головними інструментами утвердження нової якості судді будуть: прозорий конкурсний добір на всі суддівські посади; справедливі механізми відповідальності; реальне суддівське самоврядування; громадський контроль за судовою системою і судочинством. У результаті успішної судової реформи зросте довіра до суду. Україна підніметься до рівня європейських держав у міжнародних рейтингах щодо подолання корупції, незалежності правосуддя, доступності суду.

Ключовими проблемами судової системи в Україні є три проблеми. Перша - це корупція, що, на жаль, вразила суддівський корпус та є зручною не лише для суддів, а і для тих, хто за допомогою корупції має можливість «вирішувати» свої питання у судах.

Друга проблема - це політична залежність суддів. Сьогодні призначення суддів та кар'єра суддів залежить від Президента і Верховної Ради. Дзвінком «згори» суддям наказують, яке рішення вони мають прийняти. Така звичка бути залежними призвела до того, що суддівство звикло з цією системою і бачить свою роль в обслуговуванні інтересів політичної влади і зароблянні грошей, а не в захисті прав людей та утвердження верховенства права.

Третя проблема - це неефективність діяльності судів, що потребує оптимізації людських та матеріальних ресурсів, спрощення процедур.

Новими здобутками є :

- законопроект щодо удосконалення заходів із відновлення довіри до судової влади (передано до робочої групи з оновлення законодавства про люстрацію відповідно до висновку Венеційської комісії);
- проект регламенту ТСК щодо перевірки суддів для впровадження Закону «Про відновлення довіри до судової системи» (положення проекту враховано у чинному регламенті);
- проект змін до Конституції України в частині регулювання судівництва (передано до Ради з питань судової реформи і парламентарям);
- проект нової редакції Закону «Про судоустрій і статус суддів» та змін процесуальних кодексів та інших законів (внесений до Верховної Ради України 17 грудня 2014 року і прийнятий у першому читанні);
- проект змін до Кримінального процесуального кодексу.

Ці документи враховують рекомендації європейських інституцій. Нова редакція Закону України «Про судоустрій і статус суддів» напрацьована у тісній співпраці з Мін'юстом.

Список використаної літератури:

1. Конституція України
2. Чернишова Н.В. Судова влада в Україні. Навч. посіб. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 104 с.
3. Бйр://p1a1;logsha-re1'ogш.og\$/?p= 18

Проблеми автономії території в сучасному світі

Таран А.Д. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**